

turelle og miljømæssige spørgsmål, for det er jo integrerede dele i det hele.

Vi ser det som en fordel for menneskeheden, at der handles mere, og at der investeres mere på tværs af grænserne. Det giver mulighed for bedre og mere udvikling, hvis det sker bæredygtigt, og det giver mulighed for social velfærd, hvis vi vil det. Men der er også risiko – og det er derfor, vi skal ville det – for, at de rige lande og de fattige lande udvikler sig i hver sin retning. At det kun er de rige, der får adgang til fremskridtene, mens de fattige lande halter bagefter og bliver ofre, fordi de står svagt over for globale markeds kræfter, der ikke er tæmmet på nogen måde.

Når vi derfor i Danmark har indrettet os med en markedsøkonomi, der på mange måder er begrænset af de hensyn, som det kræver for mennesker, altså at vi i dette land gerne skulle have mennesker først, ja, så får det også et logisk svar i forhold til, hvad vi må kræve på vores regionale plan i Europa, og hvad det kræver på det globale plan. Og det er i det perspektiv, vi også godt vil se denne forespørgsel, for når en sommerfugl i Peking basker med vingerne, så skaber det svingninger, der kan forplante sig til en orkan i Caribien, som Tor Nørretranders skrev i »Mærk verden«. Og sådan er det egentlig også med hensyn til en række af de spændinger, der opstår i verden om sociale forhold og velfærdsmæssige formål. De kan udløse folkevandringer, de udløser også forskellige ting, der også kommer til at påvirke, måske beskedent, men måske mere.

Derfor er Socialdemokratiets to mål med det, vi skal diskutere i dag, at få formindsket uligheden mellem rige og fattige lande og få drøftet, hvordan vi kan få ressourcer frem til det.

Der er ingen tvivl om, at øget bistand er et af svarene, og der har Danmark ikke nogen grund til at være floy, tværtimod. Det er der måske til gengæld partier herinde, der jo som et af de centrale budskaber til verdens fattige mener, at de skal have endnu færre overførsler fra os, der har. Jeg skal sige, at der er brug for mere, og der er brug for flere midler ført over til udvikling fra mange andre lande. Det vil hjælpe betragteligt på de problemer, vi har i denne verden udviklingsmæssigt.

Derudover er der brug for, vi får spilleregler på det globale marked, sådan at de ikke bare er på vores nationale, men på vores globale markeder.

Jeg synes, at regeringen har svaret ambitiøst og realistisk på én gang. Det er, hvad vi kan se, der er anvendeligt og tilgængeligt for os nu, og derfor får man heller ikke mig til konkret at tage stilling og for så vidt heller ikke til at tage afstand fra forskellige teoretiske modeller, der er i omløb. Lad dem blive undersøgt, lad dem blive afdækket, så kan vi tage stilling til dem, når de er håndfaste.

Det virker ikke realistisk i øjeblikket at gå ind i den slags specifikke diskussioner, men det, at der er behov for at reducere spekulation i valuta i det omfang, det er med til at kunne forhindre lande i at udvikle sig ordentligt eller begrænse dem i deres udvikling, fordi man leger med dem på markedet, ja, der er vi nødt til at være lidt præcise. Vi vil jo ikke selv finde os i, at der er nogen, der spekulativt angriber os, men at tro, at der er lette metoder til at få det forhindret, vil være naivt.

Jeg synes, regeringen har givet det svar, som man kan formulere på nuværende tidspunkt, og sluttelig vil jeg sige, at det er klart, at den åbne, globale økonomi gør, at vi har med hinanden at gøre, og at det også betyder, at vi må finde fælles svar på det globale niveau.

Demokratiet kan ikke nøjes nu med at fungere nationalt. Vi er nødt til lade demokratiet arbejde ind i det internationale organ og dér skabe fælles spilleregler, for ellers er det ikke mennesker først, så er det markedet først, og sådan må det ikke blive.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, tre korte bemærkninger: Hr. Keld Albrechtsen, hr. Kim Behnke og hr. Jens Rohde.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, nu indledes det forslag til vedtagelse, som hr. Jan Petersen er medforlagsstiller til, jo med en beklagelig og i hvert fald forvrøvet formulering om global, fri markedsøkonomi. Det gør jo ikke det hele nemmere, men så er der en formulering til sidst, som jeg desværre forstod, at hr. Jan Petersen ikke var indstillet på at uddybe betydningen af, men jeg bliver ikke desto mindre nødt til at spørge: Hvad betyder det, dette med at medvirke til at dæmpe store udsving på det finansielle marked?

Vi har jo i Enhedslisten det princip, at hvis der er tale om en forbedring, selv en lille forbedring af den danske politik, så stemmer vi for den,